

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα συζητηθεί τώρα η με αριθμό 970/7-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστάσιου Κουράκη προς την Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ανανέωση της ισχύος του ΠΔ 123/84 περί του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού στα ΑΕΙ.

Στον ερωτώντα Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Αναστάσιο Κουράκη, θα απαντήσει ο Υφυπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Ιωάννης Πανάρετος.

Παρακαλώ, κύριε Κουράκη, έχετε δύο λεπτά για να παρουσιάσετε την ερώτησή σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υφυπουργέ, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι από την 1^η Σεπτεμβρίου 2010, δηλαδή πάνω από εννιά μήνες, εκκρεμεί η υπογραφή ενός Προεδρικού Διατάγματος, το 123/84 συγκεκριμένα, το οποίο ορίζει τα προσόντα και τις προϋποθέσεις για την κατάληψη θέσης διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού σε ορισμένες περιπτώσεις. Είναι οι περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται διεθνώς μία πρακτική σε πάρα πολλές σχολές. Στη δική μας τη χώρα είναι στη Σχολή Αρχιτεκτόνων, Μηχανικών του ΕΜΠ, στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, στα Τμήματα Αρχιτεκτόνων, Μηχανικών του ΑΠΘ, του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, του Δημοκριτείου, του Πολυτεχνείου Κρήτης, του Τμήματος Θεάτρου και Κινηματογράφου κλπ.

Αυτό είναι κάτι που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, τη στιγμή που προβλέπεται στο ν. 1268, ο οποίος λέει ότι σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, όπως αυτή εδώ, δικαιολογείται η μη κατοχή διδακτορικού διπλώματος και μάλιστα λέει ότι τα προσόντα και οι προϋποθέσεις εκλογής, αλλά και ένταξης θα καθορίζονται από προεδρικό διάταγμα.

Το γεγονός ότι ο νομοθέτης επέλεξε όχι μία πάγια ρύθμιση καθορισμού των προσόντων σε εκείνα τα τμήματα που τυχαίνουν αυτής της ιδιαιτερότητας δείχνει ότι άφησε σε εκκρεμότητα μία διαδικασία, σύμφωνα με την οποία κάθε φορά, ανάλογα με την εξέλιξη των επιστημών, μπορεί να καθορίζεται ποιο τμήμα μπορεί να ενταχθεί σε αυτήν τη ρύθμιση ή όχι.

Ο νόμος, όμως, ισχύει. Ο ν. 1268 ισχύει. Και εδώ έχουμε τη συγκεκριμένη περίπτωση, ενώ έχουμε μια ανανέωση από καιρού εις καιρόν, που το Υπουργείο δεν υπέγραψε εδώ και πάνω από εννέα μήνες, με αποτέλεσμα να υπάρχουν τρομακτικά προβλήματα σε ένα ήδη συρρικνωμένο αριθμό διδακτικού προσωπικού του Μετσοβείου Πολυτεχνείου.

Το Τμήμα Αρχιτεκτόνων πριν από λίγο καιρό είχε εκατόν είκοσι ένα μέλη, τώρα έχει εβδομήντα πέντε. Τα 2/3 υπάγονται σε αυτήν τη ρύθμιση.

Διερωτώμαι πώς είναι δυνατόν να γίνεται αυτό, όταν το ίδιο το Τμήμα, η Σχολή, η Σύγκλητος, η Πρυτανεία ζητά το αυτονόητο –ποιο είναι το αυτονόητο;- να μην παρανομείτε. Πού είναι η παρανομία; Ο ν. 1268 το προβλέπει, το Προεδρικό Διάταγμα πρέπει να εκδοθεί. Κωλυσιεργούν τα πάντα. Φεύγουν συνάδελφοι με συνταξιοδοτήσεις. Βάζετε αυτό το αισχρό δημοσιονομικό κριτήριο εξοικονόμησης χρημάτων, περί αυτού πρόκειται.

Είναι αισχρό αυτή τη στιγμή να καταδικάζετε μία ολόκληρη σχολή και πολλές άλλες σε μία συρρίκνωση, σε μία απαξίωση, σε μία φυγή επιστημόνων, να προβάλλετε το όποιο αίτημα, ευφυολόγημα.

Θέλω σας παρακαλώ να μην ακούσω –γιατί το έχω ακούσει άλλες φορές, όχι από εσάς προσωπικά- ότι στο νέο νόμο θα προβλεφθεί. Είναι άλλο πράγμα αν θα προβλεφθεί στο νόμο κι άλλο αν τηρούμε τον ισχύοντα νόμο εδώ και εννέα μήνες. Ισχύει ένας νόμος, ο 1268, πρέπει να εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα. Και θα ήθελα πάρα πολύ κύριε Υφυπουργέ, βγαίνοντας από αυτήν την Αίθουσα, να έχουμε ακούσει όλοι μας μία ημερομηνία.

Σας ευχαριστώ και θα τοποθετηθώ αμέσως μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Αντιπρόεδρε.

Ο Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Ιωάννης Πανάρετος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Κουράκη, ξέρετε ότι σε όσες ερωτήσεις έχετε κάνει, έχω πάντα προσπαθήσει να απαντήσω επί της ουσίας και ξέρετε ότι προσέχω και τις ερωτήσεις σας και τις τοποθετήσεις σας.

Θα διαπιστώσατε ότι μία πρόταση-υπόδειξή σας- να δημοσιοποιηθούν τα ονόματα όσων εκκρεμούν οι διορισμοί, υλοποιήθηκε. Δεν είχε ξαναγίνει στο παρελθόν αυτό ποτέ. Θέλω να σας διαβεβαιώσω για μία ακόμα φορά, όσον αφορά αυτό το θέμα, ότι θα κρατηθεί η σειρά, με εξαιρέσεις όπως σας είπα, όπου μπορεί να χρειαστεί.

Γι' αυτό είμαι βέβαιος ότι ο όρος «ευφυολόγημα» που χρησιμοποιήσατε ήταν μάλλον άδικος. Γιατί δεν έχω προσπαθήσει ποτέ να σας απαντήσω με ευφυολογήματα. Προσπαθώ να σας απαντώ επί της ουσίας. Αυτό θα προσπαθήσω να κάνω και τώρα, γιατί θέτετε και αναδεικνύετε ένα πολύ σημαντικό θέμα που δεν είναι απλώς θέμα υπογραφής ενός Προεδρικού Διατάγματος αλλά αναδεικνύει ένα ευρύτερο εσωτερικό θέμα των Πανεπιστημίων και της λειτουργίας τους.

Ο νομοθέτης, όπως είπατε σωστά, στο ν.1268/82 είπε ότι χρειάζεται διδακτορικό για να καταλάβει κάποιος θέση στο Πανεπιστήμιο. Εξαιρέσε προσωρινά κάποιες περιπτώσεις, όπου θεωρήθηκε ότι είναι δύσκολο να υπάρχουν επιστήμονες με διδακτορικό για να καταλάβουν αυτές τις θέσεις. Αυτό το «προσωρινά» το προσδιόρισε σε μία συγκεκριμένη ημερομηνία -το 2010 αν θυμάμαι καλά- και είχε προβλέψει ο νόμος ότι με Προεδρικό Διάταγμα θα καταγραφούν οι επιστήμες εκείνες όπου δεν θα χρειάζεται διδακτορικό.

Ερχόμαστε τώρα στο χρονικό σημείο που βρισκόμαστε και το ερώτημα είναι: Εξακολουθούν και δεν υπάρχουν διδάκτορες σ' αυτά τα αντικείμενα; Εσείς βλέπετε τη μία πλευρά -την οποία βλέπω κι εγώ και την αντιλαμβάνομαι- των ανθρώπων εκείνων που υπηρετούν ήδη, δεν έχουν διδακτορικό, αλλά σύμφωνα με τη νομοθεσία για να εξελιχθούν θα πρέπει να γίνει ανοιχτή προκήρυξη. Και ενδεχόμενη ανοιχτή προκήρυξη που θα επιβάλει το διδακτορικό, θα αποκλείσει τους εσωτερικούς υποψηφίους.

Από την άλλη μεριά, έχουμε υποψηφίους, έχουμε επιστήμονες ενδιαφερόμενους οι οποίοι λένε ότι σ' αυτό το αντικείμενο υπάρχουν πια επιστήμονες με διδακτορικό. Μας ρωτούν: Γιατί εξακολουθείτε και αποκλείετε με Προεδρικό Διάταγμα αυτούς που έχουν διδακτορικό, λέγοντας ότι δεν χρειάζεται διδακτορικό;

Αυτή είναι η δυσκολία. Δεν έχει τίποτα να κάνει ούτε με το μνημόνιο, ούτε με το δημοσιονομικό που είπατε. Κι αυτή τη δυσκολία προσπαθούμε να την αντιμετωπίσουμε στο νέο νόμο που επεξεργαζόμαστε. Δεν είναι δηλαδή μία υπεκφυγή, όπως πιθανόν θεωρείτε, που λέμε για το νόμο. Προσπαθούμε να την αντιμετωπίσουμε μέσα στο πλαίσιο μίας μεγαλύτερης αυτοτέλειας των Ιδρυμάτων, για την οποία θα επανέλθω ώστε να σας εξηγήσω ποιος είναι ο τρόπος σκέψης. Πάντως με κανένα τρόπο δεν έχει να κάνει με τους δημοσιονομικούς προβληματισμούς.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Υφυπουργέ.

Ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Αναστάσιος Κουράκης έχει το λόγο να αναπτύξει την ερώτησή του.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ ομολογουμένως με εκπλήξατε με αυτά που άκουσα. Δεν είχα εφοδιαστεί για αυτού του είδους την επιχειρηματολογία.

Δηλαδή, δεν περίμενα με τίποτα να ακούσω ότι αυτό το οποίο είναι μια καθιερωμένη και διεθνής πρακτική σε ορισμένα καλλιτεχνικά ή συνθετικά μαθήματα, το διδακτορικό, αν υπάρχει –καλό είναι να υπάρχει, αλλά δεν μπορεί να αποτελεί την απαραίτητη προϋπόθεση- ότι θα είναι προϋπόθεση. Διότι δεν πρόκειται περί μαθημάτων θεωρητικών σπουδών. Πρόκειται για συνθετικά και καλλιτεχνικά μαθήματα, όπου το διδακτορικό, δηλαδή η αναζήτηση νέας γνώσης, δεν έχει νόημα. Καλό είναι να υπάρχει, αλλά δεν μπορεί να υπάρχει ως προϋπόθεση. Και αυτό είναι μια διεθνής πρακτική.

Βέβαια, πρέπει να πούμε ότι αντ' αυτού ο νομοθέτης βάζει πολύ ισχυρά κριτήρια στη διαδικασία της εξέλιξης, όπως αναγνωρισμένο καλλιτεχνικό ή αρχιτεκτονικό έργο υψηλής στάθμης, πραγματοποιημένο ή μελετημένο ή βραβευμένο σε αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς, μεταπτυχιακές σπουδές πανεπιστημιακού επιπέδου σε σχετική γνωστική περιοχή με αντίστοιχο τίτλο, δημοσιευμένο ερευνητικό έργο σε έγκυρα περιοδικά, τουλάχιστον διετής πείρα. Δηλαδή, ένα σύνολο πραγμάτων που συνάδει με την επιστήμη που υπηρετεί. Και αυτό το λέει η ίδια η Σχολή. Το λένε οι ίδιες οι Σχολές, το λέει η Πρυτανεία, το λέει η Σύγκλητος.

Και έρχεται τώρα το Υπουργείο και λέει «α, αυτά που ξέρατε, να τα ξεχάσετε». «Εγώ εκτιμώ...» -λέει το Υπουργείο- «...ότι όταν υπάρχουν διδάκτορες, όπως είπατε προηγουμένως, που διεκδικούν τη θέση, αυτοί λογικό είναι –λογικό κατά την αντίληψή σας- να έχουν μια προτεραιότητα».

Καθόλου απαντάει η Σχολή. Καλό είναι να έχει και διδακτορικό -όπου μπορεί να το έχει, εν πάση περιπτώσει, γιατί δεν μπορεί παντού- αλλά το κύριο –που το έχει πει

καθόλου προσωρινά, όμως, ο ν. 1268- είναι μία διεθνής πρακτική, η οποία λέει ότι σε καλλιτεχνικά μαθήματα συνθετικών εργασιών και αντικειμένων, δεν μπορεί να υφίσταται διδακτορικό. Δεν είναι θεωρία από αμφιθεάτρου. Είναι σχεδιαστήριο, είναι μια άλλη πρακτική.

Και έρχεστε τώρα –και συγγνώμη που σας το λέω, αλλά ειλικρινά δεν το περίμενα- με την επιχειρηματολογία που είπατε να ανατρέψετε όλο αυτό το οικοδόμημα επιστημολογίας, το οποίο ισχύει σε όλες τις χώρες του κόσμου και το οποίο το λένε και οι ίδιοι.

Και το τελευταίο και ουσιαστικότερο είναι ότι δια αυτού του τρόπου επεμβαίνετε και καταργείτε την αυτοτέλεια των πανεπιστημίων. Τα ίδια τα πανεπιστήμια ορίζουν τα προσόντα που θέλουν να έχει το διδακτικό προσωπικό που θα διδάξει. Πραγματικά αυτό δεν το περίμενα.

Και σε κάθε περίπτωση, είπατε ότι έχετε ορισμένες σκέψεις κλπ. Θα υπογραφεί κάποτε αυτό το Διάταγμα με την άλφα, βήτα ή οποιαδήποτε άλλη μορφή και με βάση, επαναλαμβάνω, το ν. 1268; Διότι θα πρέπει να λειτουργήσουν επιτέλους τα τμήματα, γιατί η σχέση διδάσκοντα προς διδασκόμενους είναι ένας προς δεκαπέντε.

Με τη μείωση του προσωπικού κάτω από το 40% του αριθμού των ΔΕΠ, αυτή η αναλογία έχει γίνει τριάντα έως πενήντα –γεγονός που σημαίνει ότι πρακτικά δεν μπορείς να κάνεις μάθημα, δηλαδή υπάρχει υποβάθμιση- και σήμερα έχουμε – φαντάζομαι ότι το γνωρίζετε- χίλιους επτακόσιους πενήντα φοιτητές στην Αρχιτεκτονική με εβδομήντα πέντε μέλη ΔΕΠ, εκ των οποίων –προσέξτε- τα 2/3, δηλαδή οι πενήντα, εμπίπτουν στην κατηγορία του μη έχοντος διδακτορικό. Δηλαδή, τι θα κάνουμε; Θα καταργήσουμε την Αρχιτεκτονική Σχολή; Και ποιος θα το κάνει αυτό; Ποιος θα πάρει την ευθύνη αν όχι οι ίδιοι, η ίδια η Σχολή;

Πρέπει να πάρετε θέση στο θέμα της αυτοτέλειας. Δηλαδή, ποιος θα το κάνει αυτό; Θα το κάνει το Υπουργείο; Πραγματικά, δηλαδή, νομιμοποιείται να το κάνει το Υπουργείο; Και αν επέμβει εκεί, θα επεμβαίνει και σε άλλα θέματα που έχουν σχέση με την ιατρική, με τις ανθρωπιστικές σπουδές κλπ;

Ποιο είναι αυτό το Υπουργείο που μπορεί να έχει άποψη επ' αυτών των θεμάτων - δηλαδή, στο ποια θα πρέπει να είναι τα προσόντα του διδακτικού προσωπικού- αν όχι οι ίδιοι, το ίδιο το Πανεπιστήμιο, το Universität, που το ξέραμε τόσα χρόνια, τόσους αιώνες;

Εδώ μπαίνουν πολύ σοβαρά ζητήματα, πέρα από το επίσης πολύ ουσιαστικό ζήτημα που έγκειται στο ότι υπάρχει κίνδυνος απώλειας θέσης των μη μόνιμων λεκτόρων και επίκουρων καθηγητών, βάσει του νόμου, αν δεν προχωρήσει η διαδικασία της εξέλιξής τους με την προϋπόθεση ανανέωσης του Προεδρικού Διατάγματος 123. Αυτοί οι άνθρωποι θα χάσουν τη δουλειά τους. Έχουν μπει με διαφορετικές συνθήκες και έχουν ορίσει διαφορετικά τη ζωή τους.

Και τώρα έρχεστε εσείς ως Υπουργείο, ως πολιτική ηγεσία και λέτε «α, ξεχάστε τα αυτά, μπήκατε όπως μπήκατε, από εδώ και πέρα εμείς εκτιμούμε ότι... κλπ.». Άρα, θα χάσουν τη δουλειά τους οι λέκτορες, με προφανές αποτέλεσμα τις δυσμενείς επιπτώσεις στη ζωή τους.

Πραγματικά, δηλαδή, εγώ σήμερα περίμενα ημερομηνία. Περίμενα ότι θα μου λέγατε «συγγνώμη, αλλά είχαμε κάποιες άλφα, βήτα δυσκολίες και σε δύο μήνες, σε έξι κλπ ...», γιατί έχουν ήδη περάσει εννέα μήνες. Πόσο θα τραβήξει αυτό;

Και έτσι και μπορούμε και στη διαδικασία –κάτι που απεύχομαι- μιας περιέργης πολιτικής κατάστασης, καταλαβαίνετε ότι ένας ολόκληρος κόσμος θα είναι στον αέρα. Μια ιστορική Σχολή, που έχει δώσει εξετάσεις, με διακεκριμένους επιστήμονες στο εξωτερικό, με επιστήμονες με ήθος, που έχουν προβάλει τη χώρα ως αρχιτεκτονική επιστήμη και αντίληψη θα είναι στον αέρα. Και δεν θα είναι μόνο για τρεις μήνες η αναστολή της λειτουργίας της. Πολύ φοβάμαι ότι το Σεπτέμβρη θα έχουμε πολύ χειρότερα. Υπάρχει πελώρια ευθύνη επ' αυτού.

Ξέρω ότι την άλλη φορά –το είπατε και το επικροτώ απολύτως- είχατε δώσει μια πολύ θετική λύση στο αίτημα της δημοσιοποίησης του καταλόγου για διαφάνεια. Θα περίμενα κάτι αντίστοιχο και σήμερα, δηλαδή να μου πείτε «Κύριε Κουράκη, είναι έτσι, αλλιώς κλπ., αλλά την άλλη Δευτέρα υπογράφεται το διάταγμα». Κάτι τέτοιο είναι το μόνο που θα μπορούσε να μας καλύψει.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Ιωάννης Πανάρετος για τη δευτερολογία του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, αυτό που ζητά ο κ. Κουράκης είναι αυτό ακριβώς που θέλουμε να κάνουμε. Θέλουμε δηλαδή οι αποφάσεις γι' αυτά τα θέματα να είναι αποφάσεις των Πανεπιστημίων, όμως, μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο: Να αποφασίζουν τα Πανεπιστήμια αν χρειάζονται διδακτορικό ή αν δεν χρειάζονται διδακτορικό και όχι το Υπουργείο και το κράτος με Προεδρικά Διατάγματα. Είναι το τελευταίο πράγμα που μπορεί να πει οποιοσδήποτε βρίσκεται στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας -είτε είναι είτε δεν είναι ακαδημαϊκός- αν δηλαδή χρειάζεται διδακτορικό στο «άλφα» ή στο «βήτα» αντικείμενο, όπως επίσης, και τα προσόντα που μπορεί να χρειάζονται.

Θέλω, όμως, να σας παρακαλέσω να δείτε ότι αυτό που υποστηρίζετε είναι ακριβώς το αντίθετο. Ήρθε δηλαδή ο νομοθέτης και εξαίρεσε προσωρινά κάποια γνωστικά αντικείμενα προσωρινά. Επιμένω στο «προσωρινά». Αν διαβάσετε το ν. 1268/1982 και την εισηγητική του έκθεση, θα δείτε για ποιο λόγο τα εξαίρεσε. Είπε ότι υπάρχουν αντικείμενα, στα οποία δεν υπήρχαν τότε διδάκτορες. Γι' αυτό το λόγο έκανε κάποιες εξαιρέσεις για συγκεκριμένο διάστημα.

Μιλάω τώρα για το νομοθέτη. Διαφωνώ -αν θέλετε- με αυτό. Μπαίνω, όμως, στη δική σας λογική και σας λέω τι γράφει ο νόμος. Ο νομοθέτης είπε «Βάζω ένα χρονικό όριο μέχρι το 2010». Γιατί μέχρι τότε, φαντάζομαι, ότι υπολόγιζε –δεν μπορώ να ξέρω πώς έγινε- ότι θα υπάρχουν διδάκτορες.

Αν ίσχυε η δική σας λογική -την οποία ασπάζομαι- θα έπρεπε ο νομοθέτης τότε να πει χωρίς να θέσει χρονικούς περιορισμούς: «Εξαιρούνται αυτά τα αντικείμενα και αποφασίζει το Τμήμα τι προσόντα θα πρέπει να έχει ο διδάσκων».

Εγώ συμφωνώ σε αυτήν την άποψη. Αυτό είναι που θέλουμε να κατοχυρώσουμε με το νόμο που θέλουμε να εισηγηθούμε: Να είναι θέμα των Πανεπιστημίων. Δεν έχει καμία δουλειά το Υπουργείο Παιδείας να εμπλέκεται με Διατάγματα που καθορίζουν ποια είναι τα αντικείμενα στα οποία απαιτείται διδακτορικό και ποια είναι τα αντικείμενα στα οποία δεν απαιτείται διδακτορικό. Το είπε όμως -και κακώς κατά την γνώμη μου μπήκε σε τέτοιες λεπτομέρειες αλλά και σε άλλες παρόμοιες. Δεν έχει π.χ. κανένα λόγο το Υπουργείο Παιδείας να λέει ότι απαιτούνται δύο δημοσιεύσεις, για να γίνει κανείς λέκτορας, όταν ξέρετε πολύ καλά ότι τέτοιες διατάξεις και τέτοια κανονιστική προσέγγιση έχει αποτύχει.

Έχω πει και άλλη φορά στη Βουλή ότι για διάφορους λόγους έχω κοιτάξει τα δύο-τρία τελευταία χρόνια νέους assistant professors που εκλέγονται στα μεγάλα Πανεπιστήμια, όπως στο Yale, στο Stanford, στο Berkeley και στο Harvard. Οι περισσότεροι απ' αυτούς δεν έχουν καμία δημοσίευση κατά την εκλογή τους. Αυτοί οι άνθρωποι δεν θα εκλέγονταν στο ελληνικό Πανεπιστήμιο, γιατί δεν έχουν το τυπικό προσόν των δύο δημοσιεύσεων.

Εμείς, λοιπόν, βάζαμε τυπικά προσόντα στους νόμους. Στη συνέχεια βρίσκαμε τρόπους και τα καλύπταμε. Είναι περίφημες οι περιπτώσεις εκείνες -τις γνωρίζετε, βεβαίως- που εκδίδονταν επιστημονικά περιοδικά, ώστε να δημοσιευθούν οι εργασίες και να υπάρχουν τα τυπικά προσόντα. Είναι γνωστές περιπτώσεις από παλιά με τον Οικονομικό Ταχυδρόμο και τα Χρονικά της Ρούμελης- όπου γινόταν συζήτηση σε γενικές συνελεύσεις για το κατά πόσον η δημοσίευση σε αυτά καλύπτει τα τυπικά προσόντα του νόμου.

Είναι απαραίτητο, λοιπόν, να φύγουμε και απ' αυτούς τους περιορισμούς και απ' όλο το πλαίσιο στο οποίο έχει εμπλακεί το Υπουργείο Παιδείας. Αυτό πρέπει να γίνει και για την απαίτηση διδακτορικού για τα αντικείμενα που συζητάμε σήμερα. Κυρίως γι' αυτά τα αντικείμενα. Θεωρώ εκτός λογικής να αποφασίζει το Υπουργείο Παιδείας, αν για παράδειγμα για να γίνει κανείς καθηγητής στο πιάνο χρειάζεται να έχει διδακτορικό ή όχι. Δεν μπορεί να το ξέρει. Δεν το αφορά το Υπουργείο Παιδείας. Αυτό θέλουμε να αλλάξουμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Πού το λέει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Δεν θέλουμε να ξαναπάμε σε ένα Διάταγμα που θα λέει ότι παρατείνεται η ισχύς του διατάγματος για τόσο διάστημα, διότι μπορεί να υπάρχουν κάποια αντικείμενα που δεν έχουν κατόχους διδακτορικού.

Κύριε Κουράκη, προτιθέμεθα -και το ξέρετε- μέσα στον επόμενο μήνα να φέρουμε νόμο για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Με αυτόν τον νόμο θέλουμε να λύσουμε μια και καλή και αυτό και πολλά άλλα παρόμοια προβλήματα. Αυτή είναι η πρόθεσή μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Υφυπουργέ.